

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 299/2010-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. septembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť J. V., M., zastúpeného advokátkou JUDr. E. B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Ct 20/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. V. **o d m i e t a** pre jej neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) bola 13. júla 2010 doručená sťažnosť J. V. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Ct 20/03 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa v predchádzajúcom období domáhal ochrany svojich v bode 1 označených základných práv voči okresnému súdu v napadnutom konaní podanou ústavnou sťažnosťou, o ktorej ústavný súd rozhodol uznesením č. k. II. ÚS 251/2010-21 z 19. mája 2010 tak, že v časti (namietaných prieťahov v konaní, pozn.) ju prijal a v časti (v rozsahu v bode 1 uvedenom, pozn.) ju odmietol z dôvodu nedostatku svojej právomoci a pre oneskorenosť. Dôvodom podania ďalšej (tejto, pozn.), ako sám sťažovateľ uvádza, „opakovanej“ sťažnosti je jeho nespokojnosť s tým, ako sa ústavný súd vysporiadal s jeho prvou sťažnosťou, a predovšetkým z dôvodu, že ju v časti odmietol.

3. V „opakovanej sťažnosti“ sťažovateľ k odôvodneniu ústavného súdu v jeho uznesení č. k. II. ÚS 251/2010-21 z 19. mája 2010, ako aj k postupu okresného súdu v napadnutom konaní uviedol:

„postupom porušovateľa pri prerozdeľovaní spisov... je nielen porušením jeho práva, aby jeho vec nebola odňatá zákonnému sudcovi v zmysle čl. 48 ods. 1 Ústavy..., ale aj porušením princípov právneho štátu, ktorý má byť garantom dodržiavania ľudských práv a slobôd.

... postupom porušovateľa sa dostávajú odporcovia do zvýhodnenej situácie, keď samotné konanie je založené na množstve svedeckých výpovedí, rôzni sudcovia ani nemajú šancu, aby stihli všetkých svedkov a znalcov vypočuť, lebo im je vždy vec po roku odňatá, vec sa stáva neprehľadná a môže sa stať, že sťažovateľ sa rozhodnutia vo veci ani nemusí dožiť, čím dochádza nepochybne k porušeniu rovnosti zbrani...

Takýto zásah porušovateľa do základných práv a slobôd sťažovateľa, ktorý sa ani po 7 rokoch nielenže nemôže domôcť ochrany svojich práv a rozhodnutia vo veci samej, ale nemôže sa domôcť ani len základného práva, a to aby jeho vec bola prejednaná v súlade so zákonom, aby vec prejednával jeho zákonný sudca a to v primeranej lehote...“

4. Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd v jeho veci nálezom takto rozhodol:

„1. Základné práva sťažovateľa... v konaní okresného súdu Bratislava I sp. zn. 7 Ct 20/03... podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy..., podľa č. 46 ods. 1 Ústavy..., v zmysle čl. 47 ods. 3 Ústavy... boli porušené.

2. Okresný súd Bratislava I vracia späť spis 7 Ct 20/03 zákonnému sudcovi JUDr. B. K., ktorému bol nezákonným spôsobom odňatý a pridelený Mgr. D. D.

alternatívny petit

Okresný súd Bratislava I vracia späť spis 7 Ct 20/03 sudkyni Mgr. D. D., ktorej bol nezákonným spôsobom odňatý a pridelený JUDr. P. Ž.

3. Sťažovateľovi J. V... patrí finančné zadosťučinenie vo výške 50.000 €...

4. Súčasne porušovateľ je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 1.552,76 €... “

II.

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka vecí, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

8. Ústavný súd v predmetnej veci zistil, že sťažovateľ sa v podanej sťažnosti opätovne domáha preskúmania postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Ct 20/03, ktorého postup už ústavný súd v súvislosti so sťažovateľom namietanými porušeniami čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 ústavy posudzoval a uznesením č. k. II. ÚS 251/2010-21 z 19. mája 2010 jeho sťažnosť v tejto časti odmietol. Ako bolo v predmetnom rozhodnutí ústavného súdu uvedené, nedostatok právomoci ústavného súdu bol iba jeden z viacerých možných dôvodov na odmietnutie sťažovateľom podanej sťažnosti v tomto smere.

9. Ten istý nárok na ochranu ústavnosti uplatnil sťažovateľ aj v tomto konaní. Tvrdí, že bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Ct 20/03. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd by mal opätovne konať a rozhodovať vo veci, o ktorej už rozhodol pod č. k. II. ÚS 251/2010-21 a svojim uznesením z 19. mája 2010. Vzhľadom na uvedené (bod 7 a 8) sťažnosť sťažovateľa v tejto časti nie je prípustná pre prekážku rozhodnutej veci podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto ústavný súd rozhodol o nej tak, že ju odmietol pre neprípustnosť [§ 24 písm. a) zákona o ústavnom súde].

10. Nad rámec už uvedeného ústavný súd dodáva, že aj keby sťažovateľ sťažnosťou namietal samotné rozhodnutie ústavného súdu č. k. II. ÚS 251/2010-21 z 19. mája 2010, bolo by potrebné jeho sťažnosť odmietnuť pre neprípustnosť. Podľa čl. 133 ústavy totiž proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok. Vzhľadom na túto ústavnú normu zákon vyriešil otázku podávania opravných prostriedkov v konaní pred ústavným súdom tak, že podľa § 24 písm. c) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa ním navrhovateľ domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. septembra 2010